

ROMANESCU, COSTACHE

Magistrat

N. 1821, Craiova - m. 1877, București.

Fiul lui Ioniță Romanescu, credincios colaborator al lui Tudor Vladimirescu.

Absovent al Facultății de Drept din Paris.

A ocupat funcțiile de grefier, judecător, președinte, prefect, supleant la curte, prim grefier la Curtea de Casație din București, membru la Curtea de Apel din Craiova, membru al Curții Criminale din București.

A participat activ la Revoluția din 1848 și a fost secretar al Guvernului provizoriu alături de Nicolae Bălcescu, I.C. Brătianu, C.A. Rosetti, A. Golescu, Cezar Bolliac, fiind singurul craiovean din guvernul de la București (Decretul 20/13 iunie 1848).

La 21 iunie 1848 a semnat, alături de ceilalți, Proclamația Guvernului Provizoriu al Țării Românești. La 10 august 1848 a fost numit secretar al locotenenței domnești. În toamna anului 1848 a fost închis și dus la Giurgiu, pentru activitate revoluționară. S-a refugiat la Brusa, în Asia Mică (1849-1851).

S-a reîntors la Craiova și și-a reluat funcția de magistrat ajungând până la funcția de membru al Curții de Apel (1851-1858). A fost membru în Comitetul electoral pentru alegerea deputaților în Divanul ad-hoc (1857); membru al Curții apelative criminale din București (1858-1863); deputat în Adunarea Constituantă care a votat prima constituție democratică a României (1877) și unul din fondatorii mișcării liberale din România, fiind în gruparea C.A. Rosetti (1866-1877).

Prin testament lasă casa și terenul din str. Mihai Vodă din Capitală, pentru o școală model ce i-a purtat numele între anii 1922-1948.

